การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ

DRAMATIC SKILL DEVELOPMENT FOR 1ST YEAR DRAMATIC STUDENTS, FACULTY OF EDUCATION, UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY BY KAMPHOCHA BURI SI UTRA DANCE

[1]พสิษฐ์สุธา มหายศนันท์

[1]Phasitsuta Mahayosanan

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, ประเทศไทย

Uttaradit Rajabhat University, Thailand

.

[1] Phasitsuta.mah@live.uru.ac.th

Received : December 30, 2023; **Revised** : March 2, 2024; **Accepted** :April 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระและเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา(Research & Develop) ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระประกอบด้วย หน่วยที่ 1 ประวัติความเป็นมาของระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ หน่วยที่ 2 ท่ารำระบำกัมโพชบุรี ศรีอุตระ โดยใช้เวลาอบรมจำนวน12 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรี ศรีอุตระ หน่วยที่ 1 - 2 จากผู้เชี่ยวชาญโดยรวมพบว่า มีค่าเท่ากับ 4.8 แสดงว่ากิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระมีคุณภาพ เหมาะสมและมีความสอดคล้องในประเด็นต่าง ๆ วิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ มีประสิทธิภาพคระหว่างเรียน/หลัง

[1]อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

เรียนเท่ากับ 83.8 /86.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80/80 ผลการวิเคราะห์ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยภายหลังได้รับการอบรมมีผลสัมฤทธิ์ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สูงกว่าก่อนได้รับ การอบรม และความพึงพอใขของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ : ทักษะ, นาฏศิลป์, ระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ

Abstract

Research on the development of dance skills for first-year dance students, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University. The Kampoch Buri Sri Utra dance has a purpose. To develop the skills of performing arts for first year students in the Department of Performing Arts, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University. By the Kampoch Buri Si Utra Dance and to assess the satisfaction of first-year dance students, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University. This research Use research methods and develop (Research & Develop) The results of the research found that activities to develop dance skills by the Kampoch Buri Sri Utara dance consisted of Unit 1: History of the Kampoch Buri Sri Utara dance. Unit 2: Kampoch Buri Sri Utara dance postures with a training time of 12 hours. The efficiency and consistency of the activities to develop dancing skills by the Kampoch Buri Sri Utara dance, Units 1 - 2, from the overall experts found that the value was equal to 4.8, indicating that the activities to develop dance skills by the Kampoch Buri Sri Utara dance were of high quality. Appropriate and consistent in various issues. Analyze the efficiency of activities to develop dance skills by Kampoch Buri Sri Utra Dance. The efficiency during study/after study was 83.8 /86.5, which is higher than the specified criteria of 80/80 percent. The results of the analysis before and after receiving activities to develop dance skills by the Kampoch Buri Sri Utra Dance. They were significantly different at the .05 level. After receiving the training, achievement in performing arts skills was higher than before receiving the training, and the satisfaction of first-year students in the field of dramatic arts, Faculty of Education, University. Uttaradit Rajabhat towards activities to develop dancing skills By the Kampoch Buri Si Utra dance The average value was 3.89, which is considered to be at a very satisfactory level.

Keywords: Skills/Dancing Arts/Kamphoburi Si Utra Dance

บทนำ

ศิลปะและดนตรีเป็นกิจกรรมที่สร้างสุนทรียภาพให้มนุษย์มาตั้งแต่สมัยโบราณ ศิลปะวัฒนธรรมของชาติไทยโดยเฉพาะด้านนาฏศิลป์ไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาตั้งแต่เริ่มมีการสร้างชุมชนไทยและพัฒนามาอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นรูปแบบที่สามารถระบุลักษณะการแสดงได้อย่างชัดเจนในสมัยสุโขทัยตามข้อความในประชุมจารึกที่ 1 หลักที่ 8 ที่ว่าย่อมเรียงขันหมากขันครูบูชาพิมลระบำรำเต้นเล่นทุกฉันทุกชาติทุกภาษาต่างมีศิลปวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงสัญลักษณ์ประจำชาติตนและเป็นมรดกทางสังคมที่เกิดจากการสร้างสรรค์มีการสืบทอดต่างๆกันไปในบรรดาศิลปะที่แสดงถึงสัญลักษณ์ของชาติไทยนาฏศิลป์นับว่าเป็นศิลปะที่มีความเด่นชัดที่สุดนาฏศิลป์ไทยหรือศิลปะที่แสดงออกทางลีลาการเคลื่อนไหวซึ่งเกิดจากการปรุงแต่งกิริยาท่าทางธรรมชาติของมนุษย์โดยนำกิริยาท่าทางเหล่านี้มาดัดแปลงให้อ่อนช้อยสวยงามวิจิตรพิสดารกว่าถ้าธรรมดา (ชนันธร หิรัญเชาว์, 2562. น.1) นาฏศิลป์เป็นการรวบรวมความเป็นเลิศของศิลปะแขนงต่างๆวิวัฒนาการมาพร้อมกับความเจริญของมนุษย์โดยอาศัยพลังและเจตนาเป็นเครื่องผลักดันให้จิตกระตุ้นร่างกายให้แสดงการเคลื่อนไหวมีจังหวะแบบแผนเพื่อให้เกิดความสุขความเข้าใจและความงดงามแก่ตนเองและผู้อื่น นาฏศิลป์เป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติแต่โบราณเป็นศิลปะชั้นสูงและถือเป็นศิลปวัฒนธรรมสำคัญสาขาหนึ่งที่มีการแสดงออกซึ่งสัญลักษณ์แห่งธรรมชาติ เป็นเครื่องวัดความเป็นมาของประวัติศาสตร์อันแสดงถึงความเป็นชาติที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาแต่อดีตกาล เพราะมีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเองเริ่มจากการปรุงแต่งกิริยาท่าทางของมนุษย์และสัตว์โดยการเลียนแบบล้วนนำมาประดิษฐ์ดัดแปลงซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้มีการพัฒนาเป็นลำดับขึ้นจนกระทั่งเป็นรูปแบบนาฏศิลป์ไทยประจำชาตินาฏศิลป์ซึ่งแยกประเภทการแสดงในได้หลายรูปแบบใช้ภาษาท่าเหมือนกันแต่แยกลักษณะและประเภทการแสดงแตกต่างกัน นอกจากจะมีคุณค่าในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมแล้วยังมีประโยชน์สำหรับผู้เรียนที่ได้เรียนอีกด้วยเนื่องจากในการสอนการเรียนกิจกรรมนาฏศิลป์จะเน้นทักษะภาคปฏิบัติผู้เข้ารับการฝึกหัดจะต้องใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายในการเคลื่อนไหวแสดงท่าทางส่งผลให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพสมบูรณ์จิตใจร่าเริงแจ่มใสมีบุคลิกภาพที่ดี (รสสุคนธ์ เพ็ญเนตร. 2561, น. 2) ทั้งนี้การให้การศึกนาฏศิลป์และดนตรีนั้นเป็นวิธีการที่สำคัญอีกด้านหนึ่งในการ พัฒนา ทรัพยากรมนุษย์สู่การพัฒนาประเทศชาติและพัฒนาสังคมโลก กล่าวคือ นาฏศิลป์และดนตรีเป็นศาสตร์และ ศิลป์แขนงหนึ่งที่มีความเกี่ยวพันต่อมวลมนุษย์ชาติ ความสำคัญของนาฏศิลป์และดนตรีทำให้ผู้รับรู้ได้สัมผัสกับโสต ศิลป์อันนำไปสู่ความรู้สึกภายในจิตใจ ท้าให้เกิดความอิ่มเอิบ ชื่นชม และเห็นคุณค่าใน ความงามของนาฏศิลป์ดนตรี ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวไม่ได้รับรู้หรือสัมผัสได้ทุกคน หากแต่ต้องเรียนรู้ และสร้างความเข้าใจจาก การได้รับรู้และเกิดความรู้สึกย่อมส่งผลต่อการพัฒนาความเป็นมนุษย์ให้ สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (วิทยา เอื้อการ. 2562, น. 1)

หลักสูตรครุศาตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ได้เปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2557 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนเน้นการฝึกปฏิบัติด้านทักษะและด้านทฤษฎีเพื่อเป็นการสั่งสมความรู้ให้กับนักศึกษาและให้ความสำคัญในการ

พัฒนาความรู้ความเข้าใจของคุณค่านาฏศิลป์ของประเทศไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ในการรับนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์นั้น เกณฑ์การรับคือเป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านนาฏศิลป์แต่อาจมีพื้นฐานทักษะนาฏศิลป์ไม่มากนักแต่มีคุณสมบัติความพร้อมในการเป็นครู ดังนั้นหลักสูตรสาขาวิชาจึงได้มอบหมายให้อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชานาฏศิลป์และรับผิดชอบสอนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จัดการฝึกปฏิบัติท่ารำการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดอุตรดิตถ์เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านนาฏศิลป์ ในการเตรียมความพร้อมในการเรียนนาฏศิลป์ระดับสูงขึ้นไปรวมทั้งได้ให้นักศึกษาใหม่ชั้นปีที่ 1 ได้ทำความรู้จักกับจังหวัดอุตรดิตถ์เพิ่มขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชานาฏศิลป์และได้รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานาฏศิลป์ คระครุศาสตร์ จึงได้เลือกใช้ระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระมาให้ในการพัฒนาทักษะ โดยคำนึงถึงลักษระท่ารำที่ไม่ยากจนเกินไปเหมาะแก่การพัฒนาทักษะท่ารำของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ยังมีพื้นฐานทักษะนาฏศิลป์มากน้อยแตกต่างกันไปรวมทั้งยังเป็นการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของจังหวัดอุตรดิตถ์ที่มีแนวคิดมาจากงานนมัสการพระแท่นศิลาอาสน์ที่จะสามารถทำให้นักศึกษาได้รู้จักจังหวัดอุตรดิตถ์เพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (research and development) เสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ โดยได้ดำเนินการวิจัยตามมี 4 ขั้นตอนตามรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) ขั้นการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
2. ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Develop) ขั้นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ
3. ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) ขั้นการทดลองชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ
4. ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Develop) ขั้นประเมินผลการใช้และประเมินความพึงพอใจ

1. ประชากร/ผู้ให้ข้อมูลหลัก

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ มีผู้ให้ข้อมลหลักและประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ 1) ประชาการได้แก่นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ จำนวน 100 คน 2) กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 13 คน ใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระมีเครื่องมือในการทำวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 แบบประเมินกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2.2 แบบประเมินทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

2.4. ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ

ภาพที่ 1 การแสดงชุดระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ (ที่มา: พสิษฐ์สุธา มหายศนันท์ (2565)

ภาพที่ 2 การอบรอบแสดงชุระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ (ที่มา :พสิษฐ์สุธา มหายศนันท์ (2565)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอบรม (Efficiency) ซึ่งคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (ระพินทร์ โพธิ์ศรี. 2549, น. 30)

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอบรม =E_(1)/E_2 ,เมื่อ

E_1 คือ ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยระหว่างการอบรมแต่ละชุดย่อย

E_2 คือ ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการอบรมโดยเฉลี่ยหลังการอบรมครบทุกชุดแล้ว

E_1หรือ E_2 สามารถคำนวณได้ดังนี้

E= [(∑X)/x(X_T)]<100, เมื่อ J = 1 หรือ 2

X คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการอบรมของแต่ละคน x คือ คะแนนเต็มจากการประเมินระหว่างการอบรมหรือทดสอบหลังอบรม

n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการทดลองหาประสิทธิภาพ การกำหนดประสิทธิภาพของชุดอบรม E/E. โดยทั่วไปไม่ควรต่ำกว่าร้อยละ 80 /80

การหาค่าแบบประเมินทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระและการหาค่าแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

การประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข่าร่วมกิจกรรมจำนวน 13 คน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาประเมินผู้เข้าร่วมและสรุปผลการวิจัยโดยใช้สถิติ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คือรากที่สองของ ค่าความแปรปรวนซึ่งคำนวณได้ดังนี้ (ระพินทร์ โพธิ์ศรี. 2549 : 25)

ผลการวิจัย

นวัตกรรมสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ กิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ

1. การพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ จัดเป็น หน่วยการเรียนรู้ 2 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 ประวัติการแสดงระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ ใช้เวลาเรียน 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 2 เรื่องท่ารำระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ ใช้เวลาเรียน 10 ชั่วโมง รวมเวลาใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง ซึ่งผลประเมินคุณภาพกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีผลที่มีคุณภาพโดยมีค่าค่าเท่ากับ 4.8

2. ผลการวิเคราะห์การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานาฏศิลป์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ พบว่าชุดกิจกรรมกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ มีประสิทธิภาพ โดยเทียบคะแนนระหว่างเรียนเท่ากับ 83.8 /หลังเรียนเท่ากับ 86.5 ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 80/80 และมีผลการเรียนก่อนและหลังได้เรียนรู้กิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา

นาฏศิลป์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีทักษะด้านนาฏศิลป์เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (r = 3.89, SD = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากเรียงตามระดับความพึงพอใจโดยข้อที่ได้คะแนนระดับความพึงพอใจสูงสุดคือคะแนน 4 ได้แก่ ข้อที่ 1,2,6,7,11,13,14,17,18 ระดับความพึงพอใจคะแนน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการเรื่องการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ได้กำหนดไว้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. รูปแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ มีจำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยที่ 1 ประวัติการแสดงระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ ใช้เวลาเรียน 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 2 เรื่องท่ารำระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ ใช้เวลาเรียน จำนวน 10 ชั่วโมง รูปแบบกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีขั้นตอนโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาพรวมแล้วจึงศึกษารายละเอียดปลีกย่อยและเรียงลำดับจากเรื่องที่ง่ายไปหายากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยครูอธิบายและยกตัวอย่างประกอบให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถฝึกปฏิบัติจริง ดังนั้น เห็นได้ว่ากิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ สอดคล้องกับทิศนา แขมมณี (2555 : 37-38) ที่กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนทักษาปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow) ไว้ว่าการพัฒนาทักษะปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนที่ซับซ้อนน้อยไปสู่ซับซ้อนมาก 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นการเลียนแบบ ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ทำได้ รับรู้สังเกตเห็นว่ามีขั้นตอนอะไรบ้างแม้จะไม่ละเอียดครบถ้วน2) ขั้นการลงมือทำตามที่สั่งทำตามโดยไม่มีแบบให้เห็น ทำให้ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ อาจค้นพบปัญหาต่างๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้และการการกระทำให้ถูกต้องขึ้น3) ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนทำได้ถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีต้นแบบหรือคำสั่ง ทำได้อย่างถูกต้องแม่นตรง พอดีสมบูรณ์แบบ 4) ขั้นการแสดงออกผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้นจนกระทั่งสามารถทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่วรวดเร็วราบรื่น และความมั่นใจ 5) ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติทำอย่างสบาย ๆ อัตโนมัติ ไม่ต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ จึงต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อยๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลายจนชำนาญและให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านทักษะการปฏิบัติอย่างถูกต้องสมบูรณ์แสดงออกและกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ

2. ผลการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ โดยใช้รูปแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ พบว่าผู้เรียนทำแบบทดสอบ ด้วยของรูปแบบกิจกรรมพัฒนา

ทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระก่อนเรียน 83.8 เท่ากับ /หลังเรียนเท่ากับ 86.5 ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าสมมติฐานการวิจัย ที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนและหลังเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 แสดงว่ารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทักษะนาฏศิลป์ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพัทวรรณ เกิดสมนึก(2554:172) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบPSQ4R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.61/81.80 ทั้งนี้เนื้อหามาจากรูปแบบการสอนตามรูปแบบPSQ4Rที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมกันหาข้อสรุปที่สมเหตุสมผลจากประเด็นปัญหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองครูใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเสริมแรงจูงใจจากการชมเชยผู้เรียนกล้าแสดงออกกล้าแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเองฝึกทักษะการคิดครูเสริมเติมเต็มในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์นอกการนี้ผู้วิจัยยังได้นำเครื่องมือในการทำวิจัยเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับการศึกษาของประพิศ ทรงวิชา (2553 : 104-105) ซึ่งได้พัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มสาระการ เรียนรู้การงานอาชีพและ สรุปผลการวิจัยประสิทธิภาพของชุดการเรียน การสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.42.86.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ปัทมา จารุรัตนวิบูลย์ (2552 : 73) ซึ่งได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การเลี้ยงสัตว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 4 โรงเรียนนาคประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การเลี้ยงสัตว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาคประสิทธิ์ รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของจังหวัดนครปฐมเท่ากับ 82.56/84.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อรูปแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ พบว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก (r = 3.89, SD = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากเรียงตามระดับความพึงพอใจโดยข้อที่ได้คะแนนระดับความพึงพอใจสูงสุดคือคะแนน 4 ได้แก่ ข้อที่ 1,2,6,7,11,13,14,17,18 ระดับความพึงพอใจคะแนน 3.95 ได้แก่ข้อที่ 8,12 ระดับความพึงพอใจที่คะแนน 3.85 ได้แก่ขอที่ 10,16,20 ระดับความพึงพอใจคะแนน3.7 ได้แก่ข้อที่ 3 ระดับความพึงพอใจที่คะแนน 3.66 ได้แก่ข้อที่ 9 และระดับความพึงพอใจที่ 3.65 ได้แก่ข้อที่ 15,19 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเยาวพร สระทองแง้ด (2550, น. 60) ซึ่งได้พัฒนาสื่อวิดิทัศน์ เรื่อง การควบคุมกำจัดศัตรูพืชโดยชีววิธี ขอนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหัวทำนบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อวิดิทัศน์ เรื่อง การควบคุมกำจัดศัตรูพืชโดยชีววิธี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.42 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับการศึกษาของ ปภิชญา เรืองโคและคณะ (2562, น.128) ซึ่งสรุปไว้ว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มผู้เรียน ที่เรียนด้วยบทเรียน

บนเว็บที่พัฒนาขึ้น ผลการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากบทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีขั้นตอนการเรียนรู้ที่ง่ายไม่ซับซ้อน มีรูปแบบที่น่าสนใจ ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาตามต้องการ มีภารกิจให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำๆ ทำให้เกิดทักษะปฏิบัติและทำทายความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนอยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ความสามารถในด้านการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ มีตระ มีประสิทธิภาพ โดยเทียบคะแนนระหว่างเรียนเท่ากับ 83.8 / หลังเรียนเท่ากับ 86.5 ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 80/80 และมีผลการเรียนก่อนและหลังได้เรียนรู้กิจกรรมพัฒนาทักษะนาฏศิลป์โดยระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานาฏศิลป์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีทักษะด้านนาฏศิลป์เพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ฉันทนา เอี่ยมสกุล. (2554). *นาฏศิลป์อาเซียน.*กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชนันธร หิรัญเชาว์. (2562). *การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น.*กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ทิศนา แขมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู่ที่มีประสิทธิภาพ.*พิมพ์ครั้งที่ 16.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปัทมา จารุรัตนวิบูลย์. (2552). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การเลี้ยงสัตว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 4 โรงเรียนนาคประสิทธิ์จังหวัดนครปฐม.*บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ประพิศ ทรงวิชา. (2553). *พัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มสารการเรียนรู้การงานอาชีพ.*บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปภิชญา เรืองโคและคณะ. (2562).ว.มรม. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม - สิงหาคม 2562.

เยาวพร สระทองแง้ด. (2550). *การพัฒนาสื่อวิดิทัศน์ เรื่อง การควบคุมกำจัดศัตรูพืชโดยชีววิธีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหัวทำนบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2.* บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พัทวรรณ เกิดสมนึก. (2554). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ PSQ4R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.*บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยหาสารคาม.

พสิษฐ์สุธา มหายศนันท์และคณะ. (2562).*นาฏศิลป์สร้างสรรค์ระบำกัมโพชบุรีศรีอุตระ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2549). *การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. คณะครุศาสตร์. อุตรดิตถ์:มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

หทัยทิพย์ สมทอง. (2557). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การขยายพันธุ์พืชแบบไม่อาศัยเพศโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์.*บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

รสสุคนธ์ เพ็ญเนตร. (2561). *การพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศพั ท์และภาษาท่าโดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติของแฮร์โรว์ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4.* บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยา เอื้อการ. (2562). *การพัฒนาทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีโหวตตามแนวคิดของครูภูมิปัญญาไทยประกอบชุดฝึก*.บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ศิริวรรณ จิรวัชรเดช. (2559).*สุทรียะด้านนาฏศิลป์ไทย*.คณะศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์.ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.